

263

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEODEZJI I KARTOGRAFII

z dnia 30 stycznia 1953 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają w 1953 r. przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych II stopnia, podległych Centralnemu Urzędowi Geodezji i Kartografii, których absolwenci podlegają w 1953 r. przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106):

1. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Warszawie, ul. Hoża 88,

2. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Krakowie, ul. Wygody 13,

3. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Bydgoszczy, Al. Stalina 9,

4. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Lublinie, ul. Długosza 2,

5. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Łodzi, ul. Zamenhofska 10,

6. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Poznaniu, ul. Rybaki 17,

7. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Jarosławiu, ul. 3-go Maja 10.

8. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii we Wrocławiu, ul. Swobodna 71/73,

9. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Katowicach, ul. Krasińskiego 8c,

10. Technikum Geodezyjne Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii w Białymstoku, ul. Stalina 35.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii:
J. Rabanowski

264

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 stycznia 1953 r.

w sprawie trybu postępowania prezydiów gminnych rad narodowych (referatów finansowych) i przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa w zakresie wymiaru i poboru opłaty elektryfikacyjnej.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) oraz w związku z art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1950 r. Nr 28, poz. 256 i z 1952 r. Nr 23, poz. 147) i § 5 uchwały nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920 i Nr A-85, poz. 1173) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia wstępne.

§ 1. Powołane w niniejszej instrukcji artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1950 r. Nr 28, poz. 256 i z 1952 r. Nr 23, poz. 147).

§ 2. Używane w niniejszej instrukcji skróty oznaczają:

- 1) uchw. nr 515 R. M. z dnia 1.VIII 51 r. — uchwała nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920 i Nr A-85, poz. 1173),
- 2) P.E.R. — Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa,
- 3) P.G.R.N. — Prezydium Gminnej Rady Narodowej,
- 4) Woj. Wydz. P. W. — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Podatków Wiejskich,
- 5) Pow. Wydz. P. W. — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej — Wydział Podatków Wiejskich,

II. Czynności przygotowawcze do wymiaru opłaty.

§ 3. 1. W gminach, na terenie których w myśl zarządzenia przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej, wydanego w trybie art. 1, mają być prowadzone prace w ramach powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli, prezydium gminnych rad narodowych-referaty finansowe - sporządzają w 2 egzemplarzach wykaz właścicieli (użytkowników) budynków objętych powszechną elektryfikacją według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do instrukcji, wypełniając rubryki 1 — 4 włącznie.

2. Objęciu wykazem podlegają właściciele (użytkownicy) budynków położonych w elektryfikowanej wsi (osiedlu). Objęciu wykazem nie podlegają urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe i spółdzielnie jako użytkownicy budynków, których elektryfikacja zgodnie z § 7 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r. podlega sfinansowaniu ze środków przewidzianych w planach inwestycyjnych.

3. W rubryce 1 wykazu podaje się liczbę kolejną, pod którą zostaje wpisany do wykazu właściciel lub użytkownik budynku, objętego powszechną elektryfikacją.

4. W rubryce 2 wykazu podaje się nazwisko i imię właściciela budynku objętego powszechną elektryfikacją. W przypadku gdy budynek jest użytkowany nie przez właściciela, lecz przez inną osobę, np. przez osobę nie posiadającą wprawdzie tytułu własności, lecz użytkującą budynek jak właściciel, przez dzierżawcę lub najemcę, przy czym okres trwania dzierżawy lub najmu ma trwać nie krócej niż okres płatności rat opłaty, tj. nie krócej niż trzy lata, licząc od terminu płatności pierwszej raty — w rubryce 2 wykazu wpisuje się imię i nazwisko tej osoby (§ 1 ust. 2 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r.).

5. W rubryce 3 wykazu podaje się przychodowość gospodarstwa rolnego z roku poprzedzającego rok planowanego przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu (§ 2 ust. 1 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r.), np. w wykazie właścicieli budynków objętych powszechną elektryfikacją w 1953 r. podaje się w rubryce 3 przychodowość gospodarstwa rolnego z roku 1952.

6. W przypadku gdy budynek stanowi własność lub jest użytkowany przez osobę, która jest właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego, a ponadto osoba ta lub którakolwiek z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, wówczas celem dokonania wymiaru opłaty, zgodnie z § 2 ust. 3 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r., w rubryce 3 wykazu podaje się sumę przychodowości gospodarstwa rolnego powiększoną o sumę przychodów osiągniętych ze źródeł podlegających opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub dochodowym, w rubryce 4 zaś wykazu zamieszcza się adnotację co do przychodów osiągniętych z innych źródeł (np. w tym przychody z młyna 12.600 zł).

7. W przypadku gdy budynek stanowi własność osoby, której źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę, i ani ona, ani żadna z osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym nie jest płatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego, wówczas w celu

dokonania wymiaru opłaty zgodnie z § 2 ust. 4 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r. w rubryce 3 wykazu podaje się przychodowość w kwocie 600 zł, w rubryce 4 zaś wykazu zamieszcza się adnotację następującej treści: „utrzymuje się wyłącznie z wynagrodzenia za pracę”.

8. Jeżeli właściciel bądź użytkownik budynków utrzymuje się częściowo z wynagrodzenia za pracę, a częściowo z gospodarstwa rolnego, wówczas w rubryce 3 wykazu podaje się jedynie przychodowość z gospodarstwa rolnego.

9. W przypadku gdy budynek stanowi własność osoby nie będącej właścicielem lub użytkownikiem gospodarstwa rolnego i nie objętej innymi postanowieniami uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r., wówczas w celu dokonania wymiaru zgodnie z § 2 ust. 2 tej uchwały podaje się w rubryce 3 wykazu przychodowość:

- a) w kwocie 600 zł w stosunku do osób utrzymujących się wyłącznie z emerytury lub renty inwalidzkiej,
- b) w kwocie, którą specjalnie powinno określić prezydium gminnej rady narodowej w stosunku do pozostałych osób.

W każdym z powyższych przypadków zamieszcza się odpowiednią adnotację w rubryce 4 wykazu.

§ 4. Wykaz właścicieli budynków objętych powszechną elektryfikacją (§ 3), sporządza się dla każdej elektryfikowanej wsi (osiedla) oddzielnie i bezpośrednio po zarządzeniu i ogłoszeniu przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej powszechnej elektryfikacji w tej wsi (osiedlu), a następnie przesyła się do P.E.R.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa sprawdza sporządzone przez P.G.R.N. wykazy w celu stwierdzenia, czy któreś z gospodarstw posiadających budynki podlegające zelektryfikowaniu nie zostało pominięte, czy nie zachodzą przypadki konieczności wyłączenia ze względów technicznych niektórych budynków od elektryfikacji (np. na skutek ich złego stanu), określa standart urządzenia elektryfikacyjnego przysługującego poszczególnemu gospodarstwu oraz określa rodzaj robót podlegających wykonaniu w danej wsi (osiedlu), tj. elektryfikacji czy doelektryfikacji, i w związku z tym wskazuje właściwą tabelę, podług której P.G.R.N. powinno obliczyć opłatę.

2. W przypadku opuszczenia w wykazie budynku podlegającego zelektryfikowaniu P.E.R. zawiadamia o tym P. G. R. N. w celu sporządzenia dodatkowego wykazu obejmującego gospodarstwa pominięte i przesłania do P.E.R.

3. W przypadku konieczności wyłączenia budynku od elektryfikacji P.E.R. skreśla odnośną pozycję z wykazu, zamieszcza w rubryce 7 wykazu „uwagi” przyczynę skreślenia oraz podpis.

4. P.E.R. podaje standart urządzenia elektryfikacyjnego w rubryce 5 wykazu.

5. Czynności wymienione w ust. 1—4 P.E.R. powinno wykonać w ciągu miesiąca od daty otrzymania wykazu z P.G.R.N.

§ 6. Po wykonaniu czynności, o których mowa w § 5, P.E.R. zwraca jeden egzemplarz sprawdzonego i uzupełnionego wykazu P.G.R.N., drugi zaś zatrzymuje do własnego użytku.

§ 7. O przesłaniu do P.G.R.N. sprawdzonych i uzupełnionych wykazów P.E.R. zawiadamia Pow. Wydz. P.W. w celu dopilnowania wykonania przez P.G.R.N. prac przygotowawczych do wymiaru opłaty elektryfikacyjnej.

§ 8. W przypadku niezwrócenia przez P.E.R. sprawdzonego i uzupełnionego wykazu w ciągu 1 miesiąca od daty otrzymania referat finansowy P.G.R.N. powinien o tym zawiadomić Pow. Wydz. P. W. celem podjęcia interwencji w P.E.R.

§ 9. 1. P.E.R. obowiązane jest zawiadomić Pow. Wydz. P. W. oraz P. G. R. N. przez wysłanie specjalnego meldunku o rozpoczęciu prac elektryfikacyjnych.

2. Meldunek (ust. 1) powinien być wysłany natychmiast po rozpoczęciu prac elektryfikacyjnych.

3. Po otrzymaniu meldunku (ust. 1) P.G.R.N. niezwłocznie wymierza opłatę i doręcza nakazy płatnicze. Pow. Wydz. P. W. obowiązany jest w tym czasie dopilnować, aby P.G.R.N. wykonało powyższe czynności w sposób właściwy i terminowo.

III. Wymiar opłaty.

§ 10. 1. Po otrzymaniu z P.E.R. sprawdzonego i uzupełnionego wykazu właścicieli budynków objętych powszechną elektryfikacją P.G.R.N. wpisuje w rubryce 6 wykazu odpowiednią w stosunku do przychodowości gospodarstwa rolnego określoną w rubryce 5 wykazu kwotę całkowitej opłaty elektryfikacyjnej z kolumny trzeciej tej tabeli, która jest właściwa dla danego rodzaju robót (elektryfikacja bądź doelektryfikacja) i którą wskazało P.E.R. w myśl § 5 ust. 1 niniejszej instrukcji. Następnie P.G.R.N. przygotowuje nakazy płatnicze na opłatę elektryfikacyjną, wpisując nazwiska i adresy zobowiązanych, podstawę wymiaru opłaty, kwotę całkowitej opłaty z rubryki 6 wykazu oraz kwoty sześciu półrocznych rat opłaty, nie podając na razie terminów płatności poszczególnych rat (wysokość półrocznej raty określona jest w kolumnie piątej właściwej tabeli). Tak przygotowany materiał (wykazy i nakazy płatnicze) P.G.R.N. przechowuje w oddzielnej teczce do czasu otrzymania meldunku o rozpoczęciu prac elektryfikacyjnych (§ 9 ust. 1).

2. W stosunku do robót polegających na elektryfikacji stosuje się tabelę nr 1 opłat elektryfikacyjnych, a w stosunku do robót, polegających na doelektryfikacji, — tabelę nr 2 tych opłat. Tabele te stanowią załączniki do uchwały nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r.

§ 11. Po otrzymaniu z P.E.R. meldunku o rozpoczęciu prac elektryfikacyjnych (§ 9 ust. 1) P.G.R.N. ustala terminy płatności poszczególnych rat opłaty, podając te terminy w nakazach płatniczych, zakłada księgę bieżącą opłaty elektryfikacyjnej, w której obok kwot poszczególnych rat opłaty wpisuje terminy płatności tych rat, a następnie po podpisaniu doręcza nakazy płatnicze zobowiązanym do uiszczenia opłaty.

§ 12. 1. Opłata elektryfikacyjna — w myśl § 4 ust. 2 uchwały nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r. — jest

płatna w ciągu 3 lat w półrocznych terminach płatności do końca kwietnia i do końca października każdego roku z tym, że płatność pierwszej raty przypada w pierwszym z powyższych terminów od chwili rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu. W związku z powyższym P.G.R.N. ustala terminy płatności poszczególnych rat opłaty w sposób następujący:

a) w przypadku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych w okresie od 1 stycznia do 30 kwietnia:

I rata do 30 kwietnia roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych,

II rata do 31 października roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych,

III rata do 30 kwietnia roku następnego po roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych itd.;

b) w przypadku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych w okresie od 1 maja do 31 października:

I rata do 31 października roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych,

II rata do 30 kwietnia roku następnego po roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych itd.;

c) w przypadku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych w okresie od 1 listopada do 31 grudnia:

I rata do 30 kwietnia roku następnego po roku rozpoczęcia robót elektryfikacyjnych itd.

2. W przypadku doręczenia nakazu płatniczego później, niż na dwa tygodnie przed kalendarzowo określonym w ust. 1 lit. a, b lub c terminem płatności I raty opłaty elektryfikacyjnej — termin ten ulega w myśl art. 12 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) przesunięciu o tyle dni, ile brakuje do pełnych dwóch tygodni, liczonych od daty doręczenia nakazu płatniczego.

P r z y k ł a d: Roboty elektryfikacyjne rozpoczęto dnia 12 kwietnia, a nakaz płatniczy doręczono w dniu 20 kwietnia. Wobec doręczenia nakazu płatniczego za ledwie na 10 dni przed kalendarzowo określonym terminem płatności I raty na dzień 30 kwietnia, termin ten przesuwają się o brakujące do pełnych dwóch tygodni 4 dni, tj. na dzień 4 maja.

IV. Pobór opłaty.

§ 13. Opłatę elektryfikacyjną wymierzają i pobierają P.G.R.N. w trybie przepisów o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych zgodnie z § 5 uchw. nr 515 R. M. z dn. 1.VIII 51 r.

§ 14. 1. W miesiącach marcu i wrześniu drugiego i trzeciego roku płatności rat opłaty elektryfikacyjnej P.G.R.N. obowiązane jest doręczyć płatnikom przypomnienia o obowiązku uiszczenia w miesiącu kwietniu i październiku odpowiednich rat opłaty.

2. Wzór przypomnienia stanowi załącznik nr 2 do instrukcji,

3. Przypomnienie przewidziane w ust. 1, jeżeli dotyczy także zaległych rat opłaty, zastępuje w stosunku do tych rat upomnienie egzekucyjne.

§ 15. W przypadku nieuiszczenia w terminie którejkolwiek z rat opłaty elektryfikacyjnej P.G.R.N. powinno bezzwłocznie wdrożyć przeciwko zobowiązanemu kroki egzekucyjne.

§ 16. Od nie uiszczonych w terminie rat opłaty elektryfikacyjnej P.G.R.N. pobiera dodatek za zwłokę w wysokości określonej w § 52 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 362 i z 1952 r. Nr 32, poz. 225), a mianowicie:

- 1) przy zwłoce nie dłuższej niż 1 miesiąc — 5% od zaległości,
- 2) przy zwłoce ponad 1 miesiąc do 2 miesięcy — 10% od zaległości,
- 3) przy zwłoce ponad 2 miesiące do 3 miesięcy — 15% od zaległości,
- 4) przy zwłoce ponad 3 miesiące — 20% od zaległości.

V. Nadzór ze strony wydziałów podatków wiejskich oraz współpraca z wydziałami rolnictwa i leśnictwa i przedsiębiorstwami elektryfikacji rolnictwa.

§ 17. 1. Pow. Wydz. P. W. niezależnie od czynności określonych w §§ 7, 8 i 9 ust. 3 niniejszej instrukcji obowiązany jest czuwać nad właściwym i terminowym wykonywaniem przez referaty finansowe P.G.R.N. prac w zakresie wymiaru i poboru opłaty elektryfikacyjnej oraz interweniować w P.E.R. i w wydziale rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej w razie stwierdzenia niedociągnięć powodujących trudności w dokonywaniu wymiaru opłat.

2. Obowiązek czuwania nad właściwym i terminowym wykonywaniem przez referaty finansowe P.G.R.N. prac w zakresie wymiaru i poboru opłaty elektryfikacyjnej oraz interweniowania u właściwych organów w razie stwierdzenia niedociągnięć powodujących trudności w dokonaniu wymiaru opłaty ciąży także na Woj. Wydz. P. W. W szczególności Woj. Wydz. P. W. powinien ustalić w wydziale rolnictwa i leśnictwa prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jakie wsie i osiedla zostały objęte planem elektryfikacyjnym opracowanym przez

P.E.R., a zatwierdzonym przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, oraz przesłać wykazy tych wsi i osiedli właściwym Pow. Wydz. P. W. najpóźniej do końca stycznia tego roku, na który prace elektryfikacyjne zostały zaplanowane.

3. Pow. Wydz. P. W. po otrzymaniu z Woj. Wydz. P. W. wykazu, o którym mowa w ust. 2, powinien bezzwłocznie sprawdzić, czy we wsiach i osiedlach objętych wspomnianym wykazem została zarządzona i ogłoszona przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej powszechna elektryfikacja. W przypadku stwierdzenia, że czynność powyższa nie została wykonana we właściwym czasie, Pow. Wydz. P. W. obowiązany jest zawiadomić o tym przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej oraz wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej zaznaczając, że niedokonanie tej czynności wstrzymuje prace w zakresie wymiaru i poboru opłaty elektryfikacyjnej.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 18. Przewidziane w niniejszej instrukcji druki według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 sporządzają we własnym zakresie P.G.R.N.

§ 19. 1. Woj. Wydz. P. W. ustalą w P.E.R. do dnia 1 marca 1953 r., w których wsiach i osiedlach w latach 1950, 1951 i 1952 była prowadzona powszechna elektryfikacja, oraz sprawdzą, czy właściwe P.G.R.N. wymierzyły opłatę elektryfikacyjną.

2. W przypadkach niewymierzenia opłaty we właściwym czasie, tj. w roku rozpoczęcia prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu, należy dokonać wymiaru w 1953 r. W takich przypadkach termin płatności rat, które w zasadzie powinny być być płatne w latach ubiegłych, należy ustalać na 2 tygodnie od daty doręczenia nakazu płatniczego.

§ 20. Pow. Wydz. P.W. dopilnują, aby P.G.R.N. wezwały płatników, którym wymierzono opłatę elektryfikacyjną w latach 1950, 1951 i 1952, do uiszczenia zaległych i bieżących rat opłaty. Do tego celu P.G.R.N. powinny użyć druków według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do instrukcji.

§ 21. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik nr 1 do instrukcji Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1953 r. (poz. 264).

Prezydium Gminnej Rady Narodowej dnia 195 . . . r.
 w
 Referat Finansowy
 Nr

Do
 Przedsiębiorstwa Elektryfikacji Rolnictwa
 w

Prezydium Gminnej Rady Narodowej w przesyła wykaz właścicieli (użytkowników) budynków wsi osiedlą objętych powszechną elektryfikacją w r. 195 . . . z prośbą o sprawdzenie i wpisanie właściwych standartów określających zakres wyposażenia budynków w urządzenia elektryfikacyjne.

(podpis)

Lp.	Nazwisko i imię właściciela lub użytkownika budynków objętych powszechną elektryfikacją	Przychodowość gospodarstwa rolnego z roku 195..... zł	Inne okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości opłat elektryfikacyjnych	Standard urządzenia elektryfikacyjnego	Wysokość ustalonej całkowitej opłaty elektryfikacyjnej zł	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7

Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa dnia 195 . . . r.
 Do
 w
 Prezydium Gminnej Rady Narodowej
 w

Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa w poświadcza właściwość standartów określających wyposażenie budynków w urządzenia elektryczne i stwierdza, że budynki objęte niniejszym wykazem podlegają elektryfikacji — doelektryfikacji*), opłatę należy zatem obliczać według tabeli nr 1—2.

*) Niepotrzebne skreślić.

(podpis)

Załącznik nr 2 do instrukcji Ministra
Finansów z dnia 23 stycznia 1953 r.
(poz. 264).

Prezydium Gminnej
Rady Narodowej

Dnia 195 . . r.

w

Ob.

Nr

zam. w

PRZYPOMNIENIE O PŁATNOŚCI RAT OPŁATY ELEKTRYFIKACYJNEJ

Powołując się na doręczony Obywatelowi w 195 . . r. nakaz płatniczy na całkowitą opłatę elektryfikacyjną Prezydium Gminnej Rady Narodowej przypomina, że w roku bieżącym płatne są następujące raty:

. rata płatna do dn. 30.IV 195 . . r. w kwocie zł
. " " " " 31.X 195 . . r. w kwocie zł

Jednocześnie Prezydium Gminnej Rady Narodowej wzywa Obywatela do wpłacenia w ciągu 7 dni od daty doręczenia niniejszego przypomnienia zaległych rat opłaty, których termin płatności upłynął w 195 . . r. i 195 . . r. w ogólnej sumie zł łącznie z dodatkiem za zwłokę w wysokości % od zaległości.

W razie nieuiszczenia we właściwym terminie powyższych należności wdrożone zostaną przeciwko Obywatelowi kroki egzekucyjne.

(podpis)

265

OKÓLNİK Nr 21 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1953 r.

w sprawie upoważnienia inspektorów samochodowych Urzędu Rady Ministrów do wykonywania kontroli pojazdów samochodowych na drogach publicznych w zakresie gospodarki samochodowej.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie zasad gospodarki samochodami państwowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Inspektorzy samochodowi Urzędu Rady Ministrów, powołani okólnikiem nr 19 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 maja 1948 r. (Monitor Polski z 1948 r. Nr A-69, poz. 545, z 1949 r. Nr A-3, poz. 24 i z 1950 r. Nr A-17, poz. 177), w czasie pełnienia swoich czynności in-

spekcyjnych wykonują równocześnie dodatkowe prace, polegające na przeprowadzaniu kontroli wszelkich pojazdów samochodowych na drogach publicznych w zakresie gospodarki samochodowej, określone w instrukcji, którą wyda Minister Transportu Drogowego i Lotniczego za zgodą właściwego wiceprezesa Rady Ministrów.

§ 2. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *St. Jędrzychowski*

266

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 lutego 1953 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Żeglugi.

Na podstawie § 3 uchwały nr 23 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie zmiany tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Żeglugi (Monitor Polski Nr A-8, poz. 110) ogłasza się w załączeniu do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Żeglugi, nadany uchwałą nr 345 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r.

(Monitor Polski Nr A-43, poz. 549) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych uchwałą nr 147 Rady Ministrów z dnia 8 marca 1952 r. (Monitor Polski Nr A-25, poz. 311) oraz uchwałą nr 23 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1953 r. (Monitor Polski Nr A-8, poz. 110), z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów i punktów.

Minister Żeglugi: *M. Popiel*